

عنوان مقاله:

بررسی تاریخ تحولات کتابهای درسی مدارس در ایران (۱۳۹۰-۱۳۹۳ ه. ش)

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی پژوهش و نگارش کتب دانشگاهی، دوره 16، شماره 25 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

اسفندیار معتمدی - مولف کتابهای درسی و پژوهشگر تاریخ علم

خلاصه مقاله:

پس از تاسیس دارالفنون (۱۲۳۰ ه. ش) و ورود استادان خارجی به ایران تالیف و ترجمه کتابهای درسی با محتوای علوم و فنون که در ایران پیش از آن رواج نداشت آغاز شد. انتخاب اصطلاحات و واژه های علمی مناسب فارسی به جای واژه های خارجی نامناسب نخستین نوآوری در این کتابها بود. چهل و هشت سال بعد، با ایجاد نظام آموزشی و تاسیس دبستانها و دبیرستانها، موسسان، مدیران و معلمان این مدارس کتابهای درسی را منتشر کردند. پس از مشروطیت و از ۱۲۹۷ ه. ش، کتابهای درسی براساس برنامه وزارت معارف و با تشکیل شورای عالی معارف نوشته شد. از ۱۳۱۰ کتابهای دوره ابتدایی و از ۱۳۱۷ کتابهای دوره دبیرستان را وزارت فرهنگ و بعدا اداره نگارش منتشر می کرد. در ۱۳۱۲، دولت نظام نامه اداره انطباعات را از تصویب شورای معارف گذراند و تالیف کتاب درسی را نظمی نو بخشید. در سال ۱۳۲۰ بر اثر آشفتگیهای سیاسی و اقتصادی دولت تالیف و چاپ کتاب درسی را آزاد کرد. گرچه، بسیاری از دبیران و استادان دست به تالیف و ترجمه زدند، بر اثر رقابت آزاد در تالیف و چاپ کتاب درسی، کتابهای مشابهی در یک موضوع منتشر شدند که به هرج و مرج منجر شد و سرانجام حق انتشار کتابها به انحصار دولت درآمد. پس از آن، دولت با تاسیس سازمان کتابهای درسی ایران و سپس سازمان پژوهش و برنامه ریزی، تالیف و انتشار کتابها را بر عهده گرفت.

کلمات کلیدی:

تاریخ کتابهای درسی، شورای عالی معارف، برنامه درسی، سازمان کتابهای درسی، سازمان پژوهش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1429672>

